

som har medvirket til en udligningsreform, som fører til, at man i nogle kommuner fyrer medarbejdere i daginstitutioner, fordi pengene skal overføres til skattelettelser i nogle andre kommuner. Man kunne måske også diskutere, om det var en fornuftig måde at bruge pengene på.

For os er der altså ingen tvivl: Vi går ind for, at daginstitutionspriserne skal sættes ned, vi går ind for, at der skal flere penge til kommunerne, og vi slås også for, at nogle af de her midler faktisk bliver brugt til at forbedre kvaliteten i daginstitutionerne. For os løser man ikke et stort problem ved at nægte at gøre noget ved et andet stort problem.

Derfor støtter vi regeringens forslag her, og vi stemmer imod det radikale ændringsforslag.

(Kort bemærkning).

Martin Lidegaard (RV):

Jeg vil gerne sige, og jeg tror, det er fremgået klart af debatten, at vi også deler bekymringen over det generelle niveau i landets daginstitutioner, men det, vi diskuterer lige nu, er De Radikales ændringsforslag, og der vil jeg gerne bede hr. Per Clausen bekræfte to ting: Alle familier i Danmark med en indkomst under 130.000 kr. – svarende til 25 pct. af familierne – har fuld friplads, og alle familier med en indkomst på mellem 130.000 kr. og 405.000 kr. har delvis friplads. Det vil sige, at dette forslag primært og især tilgodeser familier med en indkomst på over 405.000 kr.

Det er jo fair nok, at man gerne vil tilgodeser dem, det er Enhedslisten i sin gode ret til, men hvorfor i alverden vil man ikke give kommunerne mulighed for at bruge nogle af de her penge på en større social indsats i daginstitutionerne, på at få det, som både pædagoger og forældre, børnefamilierne selv – det være sig rige eller mellem eller fattige – ønsker, nemlig en bedre kvalitet og større fokus på socialt udsatte? Hvorfor må kommunerne ikke det for Enhedslisten?

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Enhedslisten synes faktisk, det er ganske flot at gennemføre en prisnedsættelse, som har konsekvenser for 75 pct. af forældrene. Hvis der er nogen af de 75 pct., der tjener så meget, at de burde bidrage mere til det fælles – og det er der – så ville det efter vores mening være mere fornuftigt

at opkræve de penge i skat end at opkræve dem over daginstitutionspriserne.

For efter vores opfattelse i modsætning til Det Radikale Venstres opfattelse er det ikke det, at man har børn, der gør, at man skal bidrage ekstra til den solidariske omfordeling i samfundet, nej, det, der gør, at man skal bidrage ekstra, er, at man tjener mange penge. Derfor fastholder vi altså, at der er råd til velfærd, det vil sige, at der er råd til både et kvalitetsløft i daginstitutionerne og til at sænke priser. Det er det, der er vores synspunkt.

(Kort bemærkning).

Martin Lidegaard (RV):

Hr. Per Clausen svarer overhovedet ikke på mit spørgsmål. Mit spørgsmål er: Hvorfor må kommunerne ikke bruge de penge, den milliard, vi med dette lovforslag sætter af? Undskyld, med dette lovforslag er det 500 mio. kr., men der er et tilsvarende for vuggestuerne. Hvorfor må kommunerne ikke bruge dem til sociale indsatser og bedre kvalitet? Hvorfor vil hr. Per Clausen sidde herinde sammen med hele det borgerlige Danmark og bestemme, at de penge skal øremærkes til at sænke taksterne for de 75 pct. mest rige danskere?

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Nu tror jeg, man skal være radikal for at tale om de 75 pct. *rigeste* danskere. Altså, det er jo for det store flertals vedkommende almindelige danskere med almindelige indkomster.

Jeg tror sådan set, jeg svarede på hr. Martin Lidegaards spørgsmål sidste gang, men jeg prøver en gang mere: Enhedslisten mener, at priserne på daginstitutionspadser skal sænkes, og derfor støtter vi et forslag, der vil føre til, at priserne bliver sat ned. Det Radikale Venstre mener ikke, at priserne skal sættes ned, og derfor stemmer de imod. Så enkelt er det jo bare.

Derudover er der brug for et løft af kommunernes økonomi, og hr. Martin Lidegaard ved jo udmærket godt, at Enhedslisten ikke står sidst, når det handler om at støtte den slags initiativer. Men det er rigtigt, at en lang række fornuftige initiativer ikke kan komme igennem i Folketinget; det kan det her ene forslag så, og derfor stemmer vi for det.

Hermed sluttede forhandlingen.